

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก การตัดสินใจถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราแต่ละคน ในแต่ละวันเราต้องเผชิญหน้ากับการตัดสินใจหลายอย่างตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน บางคนขณะที่กำลังนอนยังฝันว่าตนเองได้ตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่างอีกด้วย การตัดสินใจบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เช่น วันนี้เราจะตื่นนอนหรือเข้านอนกี่โมง เราจะใส่ชุดอะไร หรือกินอะไร เราจะทำอะไรก่อนหรืออะไรทีหลัง แต่มีการตัดสินใจบางอย่างซึ่งโดยธรรมชาติแล้วเป็นสิ่งที่คงอยู่ถาวรตลอดไป พวกมันเป็นการเลือกสำคัญที่เราแต่ละคนทำด้วยน้ำใจอิสระ เช่น การตัดสินใจรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ซึ่งผู้จะรับศีลบวชทราบดีว่าเมื่อเขาตัดสินใจแล้ว เขาจะเป็นพระสงฆ์ของพระคริสตเจ้าตลอดนิรันดร หรือการตัดสินใจแต่งงาน ตามความเชื่อคาทอลิกของเรา การแต่งงานเป็นพันธสัญญาอย่างหนึ่ง เป็นสายสัมพันธ์แห่งความรักและความซื่อสัตย์ที่คงอยู่ตลอดไป ซึ่งในสายสัมพันธ์นี้ชายและหญิงที่ตัดสินใจอย่างอิสระที่จะใช้ชีวิตร่วมกันในฐานะสามีภรรยาจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่ว่าการตัดสินใจของเราเป็นแบบชั่วคราวหรือแบบถาวรตลอดไป พวกมันมีผลต่อตัวเราเอง ต่อคนที่อยู่รอบข้างเรา และสังคมที่เราเป็นส่วนหนึ่งเสมอ ดังนั้น เมื่อเราต้องตัดสินใจเลือกบางสิ่งบางอย่าง เราต้องตัดสินใจเลือกอย่างฉลาด นั่นคือ เลือกในสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าและเป้าหมายสุดท้ายของชีวิตบนโลกนี้ของเรา

ในบทอ่านที่หนึ่งโยชูวา ผู้นำชาวอิสราเอลต่อจากโมเสส มองเห็นว่าชาวอิสราเอลซึ่งเวลานั้นได้เข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินพันธสัญญาแล้วกำลังดำเนินชีวิตแบบเหยียบเรือสองแคม นั่นคือ พวกเขาหนีถือทั้งพระเจ้าของบรรพบุรุษและเทพเจ้าของประชาชนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งในสายตาของท่านเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงเรียกร้องบรรดาผู้นำศาสนาและการเมือง รวมทั้งประชาชนทั้งหลายที่มาชุมนุมกันที่เมืองเชเคมให้ตัดสินใจเลือกอีกครั้งหนึ่งว่าพวกเขาจะยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ผู้ทรงปลดปล่อยบรรพบุรุษของพวกเขาให้รอดพ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์และนำพวกเขาเข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินพันธสัญญาต่อไปอีกหรือไม่ ท่านท้าทายพวกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า “ถ้าการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าดูเป็นเรื่องย่ำแย่สำหรับพวกท่าน วันนี้พวกท่านจะต้องตัดสินใจว่าพวกท่านต้องการรับใช้พระเจ้าองค์ใด จะรับใช้พระเจ้าทั้งหลายซึ่งบรรพบุรุษของพวกท่านได้รับใช้เมื่ออยู่เหนือบริเวณแม่น้ำ หรือพระเจ้าทั้งหลายของคนอาโมไรต์ซึ่งพวกท่านอาศัยอยู่ในประเทศของพวกท่าน” (ยชว 24:15) จากนั้นท่านได้นำเสนอสิ่งที่ท่านได้ตัดสินใจเลือก “สำหรับครอบครัวของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเอง เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า” (ยชว 24:15) โชคดีมากที่ในเวลานั้นชาวอิสราเอลได้ตัดสินใจเลือกติดตามและรับใช้พระเจ้าหนึ่งเดียวของพวกเขาคือ “เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์คือพระเจ้าของเรา” (ยชว 24:18)

หลายศตวรรษต่อมาพระเยซูเจ้าได้ทรงเรียกร้องบรรดาศิษย์และประชาชนที่มาชุมนุมกันเพื่อฟัง การเทศน์สอนของพระองค์ให้กระทำสิ่งเดียวกัน นั่นคือ พระองค์ได้ทรงทำทนายพวกเขาให้ตัดสินใจ เกี่ยวกับพระองค์เอง ก่อนหน้านั้นพระองค์ได้ทรงประกาศหลักคำสอนที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งพวกเขา เข้าใจอย่างชัดเจน พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นปังทรงชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ ใครที่กินปังนี้จะมมีชีวิต อยู่ตลอดไป และปังที่เราจะให้ก็คือ เนื้อของเราเพื่อให้โลกมีชีวิต” (ยน 6:51) พระองค์ยังทรงเน้น ย้ำต่อไปอีกว่า “ผู้ที่กินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเราจะมีชีวิตนิรันดร เราจะทำให้เขากลับคืน ชีพในวันสุดท้าย” (ยน 6:54) แนนอน พวกเขาเข้าใจสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้น พวกเขาคงไม่ทูลคัดค้านว่า “ถ้อยคำนี้ขัดหูจริง ใครจะฟังได้” (ยน 6:60) เมื่อบรรดาผู้ไม่เห็นด้วยกับ คำสอนของพระองค์หันหลังให้และละทิ้งพระองค์ไป พระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาไป เพราะเป็นเวลา ที่พวกเขาต้องตัดสินใจ สำหรับพระองค์แล้ว เป็นไปไม่ได้ที่ใครคนหนึ่งจะประกาศความเชื่อในพระองค์ แต่ ในเวลาเดียวกันปฏิเสธคำสอนของพระองค์เกี่ยวกับศีลมหาสนิท เมื่อเป็นเช่นนี้พระองค์จึงทรงทำทนาย อัครสาวกสิบสองคนซึ่งเป็นศิษย์ที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์มากที่สุดว่า “ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ?” (ยน 6:67) โชคดีเช่นเดียวกันที่ในวันนั้นนักบุญเปโตรได้ประกาศความเชื่อของท่าน ซึ่งบรรดาผู้มีความเชื่อใน สมัยต่อมาได้ยืนยันซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า พระองค์มีพระวาจาแห่ง ชีวิตนิรันดร พวกเราเชื่อและรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” (ยน 6:68-69)

พี่น้องที่รัก สิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีตยังคงเกิดขึ้นในสมัยของเราด้วย ทุกวันเรายังต้องเผชิญหน้า กับการตัดสินใจว่าจะติดตามพระเยซูเจ้าต่อไปอีกหรือไม่ ปัจจุบันนี้กระแสของค่านิยมทางโลกที่สวนทาง กับค่านิยมของพระวรสาร ไม่ว่าจะเป็นวัตถุนิยมหรือเสรีภาพนิยมแบบสุดโต่ง กำลังโหมกระหน่ำเข้ามา ในพระศาสนจักรของเรา หลายคนมองการคดโกงที่เอื้อประโยชน์ให้ตนเองเป็นเรื่องถูกต้อง การอยู่ ด้วยกันก่อนแต่งงานและการทำแท้งเป็นเรื่องเสรีภาพส่วนบุคคล และการมาร่วมมิสซาวันอาทิตย์เป็น เรื่องลำสมัยหรือเป็นเรื่องของเด็กและผู้สูงอายุ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลายคนคิดว่าคำสั่งสอนของ พระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ในเรื่องความซื่อสัตย์ ความรักต่อศัตรู การแต่งงาน การทำ แท้ง และสิทธิมนุษยชนพื้นฐานเป็นเรื่องที่ขัดหูและรับไม่ได้ ในมิสซาวันนี้พระเยซูเจ้ายังคงทำทนายเรา ต่อไป จำไว้เสมอว่าพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเชื่อในศีลมหาสนิทเป็นบททดสอบสูงสุดของความเชื่อ ของเราในตัวพระองค์ การยอมรับและการทำให้ศีลศักดิ์สิทธิ์ประการนี้เป็นศูนย์กลางชีวิตของเราจึงเป็น การดำเนินชีวิตในสายสัมพันธ์แห่งความรักที่คงอยู่ตลอดวันนิรันดรและทำให้พระองค์และเรากลายเป็นหนึ่ง เดียวกัน ถ้าจะถามว่าทำไมเราจึงต้องเชื่อ ให้ความสำคัญ ให้คุณค่า และให้ความเคารพต่อศีลมหาสนิท มากมายถึงขนาดนี้? ทำไมพิธีมิสซาจึงเป็นการแสดงออกถึงความศรัทธาสูงสุดของเรา? คำตอบคือ เพราะพระเยซูเจ้าทรง “มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร พวกเราเชื่อและรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” (ยน 6:68-69) ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน